

І.А. КАБАНЕЦЬ

ЛОГІСТИКА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СУЧАСНИХ КОНЦЕПЦІЯХ УПРАВЛІННЯ

Актуальність теми обумовлена зростанням ролі творчої (інноваційної) складової праці персоналу, яка в виробничому процесі змінює рух матеріального, фінансового і інформаційного потоків, що потребує використання принципу логістики в управлінні інноваційною діяльністю. Досліджується логістичний підхід до управління інноваційною діяльністю в сучасних концепціях, визначено особливості її цільової направленості. Обґрунтовується, що логістичні потоки, які пов'язані із забезпеченням інноваційної діяльності, визначають умови руху додаткового продукту в періоді робочого дня. Акцентується увага на умовному виміру руху додаткового продукту в еквіваленті потенційних коштів, і пропонується розглядати їх в якості носія інформації про економічні цілі логістики інноваційної діяльності персоналу. Подальше дослідження пов'язано з визначенням механізму виміру логістики руху додаткового продукту в робочому дні та мотивації персоналу до впровадження інновацій.

Ключові слова: інновація, логістика, управління, додатковий продукт, потенціальні кошти

Актуальность темы обусловлена повышением роли творческой (инновационной) составляющей труда персонала, который в производственном процессе изменяет движение материального, финансового и информационного потоков, что требует использования принципов логистики в управлении инновационной деятельности. Исследуется логистический подход в управлении инновационной деятельностью в современных концепциях, определены особенности ее целевой направленности. Обосновывается, что логистические потоки, которые связаны с обеспечением инновационной деятельности, определяют условия движения прибавочного продукта в периоде рабочего дня. Акцентируется внимание на условном измерении движения прибавочного продукта в эквиваленте потенциальных денег и предлагается рассматривать их в качестве носителя информации об экономической цели инновационной деятельности персонала. Дальнейшее исследование связано с определением механизма измерения логистики движения прибавочного продукта в рабочем дне и мотивации персонала к внедрению инноваций.

Ключевые слова: инновация, логистика, прибавочный продукт, потенциальные деньги

Actuality of theme is conditioned by the increase of role of creative (innovative) component labor, that in productive to the process changes motion of material, financial and informative stream that needs corresponding logistic. The brought analysis over of modern conceptions of management innovative activity shows that her a logistic orientation does not take into account motion of additional product in the periods of working day. It will be that an additional product can not be examined for outside activity of man, so as he is the product of this activity, that is formed not only under the action of the personal physical and psychological possibilities of man, organizationally - technical requirements of labor but also economic relations in activity of people. Logistic streams that are related to providing of innovative activity are examined as terms of motion of the added product. Attention is accented on conditional to measuring of motion of additional product in the equivalent of potential money, and it is suggested to examine him as a transmitter of information about economic aim of logistic in activity of personnel. Further research is related to determination of mechanism of measuring of logistic of motion of the added product and his using for a management innovative activity, determination of principles of integration of logistic streams in providing of effective activity, improvement of mechanism of motivation of personnel to development and introduction of innovations.

Keywords: innovation, logistic, management, additional product, potential money.

Постановка проблеми. Загальною ознакою сьогодення є не тільки активний розвиток НТП в технічній сфері, але й інноваційна діяльність, яка у виробничому процесі змінює рух матеріального, фінансового і інформаційного потоків. При збалансуванні даних потоків використовують сучасні концепції управління інноваційною діяльністю на принципах логістичного підходу.

Суттєва відмінність логістичного підходу до управління від традиційного підходу полягає у формуванні єдиної функції управління, яка досить значний час була розмежована різними ресурсами. Логістичний підхід до управління інноваційною діяльністю поєднує в процесі праці рух додаткового продукту з технічними, технологічними і економічними змінами [1, 2]. При цьому, відбувається перехід від управління окремими матеріальними об'єктами до управління економічним потоком, у межах якого множинні об'єкти визначаються як одне ціле, що потребує дослідження особливостей логістики інноваційної діяльності з огляду забезпечення економічного потоку.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретичні та практичні засади інноваційної діяльності висвітлені в працях [1, 4, 5, 8, 9, 10], де її сутність розглядається, як здатність суб'єкта до синтезу продукту творчої і фізичної праці при створенні нового продукту. По визначенню автора роботи [8, С. 36] «виробляти – значить комбінувати в наявній сфері предмети і сили. Виробляти щось інше або по інакшому – значить комбінувати з цих предметів і сил».

При цьому він відмічав, що економічною ознакою інноваційної діяльності являється новий додатковий продукт який змінює ринкову рівновагу, або вартісний кругообіг. «Ми твердо дотримуємося тієї думки, що та або інша особа в принципі є підприємцем, лише якщо вона «здійснює нову комбінацію» – вона перестає бути такою, коли заснована ним «справа» починає далі функціонувати в рамках кругообігу» [8, С. 43].

Тобто, наявність руху додаткового продукту в діяльності суб'єкта розглядається як прояв інноваційної діяльності. Даної точки зору

дотримується і сучасні науковці. Наприклад, автор роботи [10, С. 324] відмічає, «щоб обґрунтувати інноваційну суть праці, необхідно мати на увазі іншу його сторону – визначення його як творця споживної вартості і як самій споживній вартості, яка зводиться до корінної властивості праці створювати результат, що перевершує витрати», тобто, додаткову вартість.

Автор роботи [9, С. 68-70] відмічає, що «нова по змісту і характеру праця представляє собою синтез розумової і фізичної праці, в якій перевага належить інтелектуальній складовій». При цьому, акцентується увага на тому, що «тільки інтелектуалізація праці, яка базується на неперервному поглибленню наукових знань, вносить значний прорив в якісному перетворенні змісту і характеру праці».

В роботі [1, С. 12] акцентується увага на необхідності дослідження негативних і супутніх явищ, пов'язаних з впровадженням інновацій, таких як «інноваційний супровід кризи надмірного споживання, можливих негативних наслідків науково-технічної революції на розвиток суспільства».

Автор роботи [1] відмічає, що «інновації – це не самоціль, а лише інструмент гармонійного розвитку суспільства». При цьому, вказується на важливість впровадження моніторингу та логістики при управлінні інноваційною діяльністю, орієнтованої на кінцевий результат.

Незважаючи на різні підходи до визначення поняття логістики, вони мають спільні ознаки в цілях, які орієнтовані на кінцевий результат.

Наприклад, автор роботи [2, С. 34] визначає логістику, як «науку про планування, організацію, управління, контроль і регулювання переміщення матеріальних та інформаційних потоків у просторі і в часі від їхнього первинного джерела до кінцевого споживача».

Автор роботи [3, С. 54] розглядає логістику, як «процес планування, реалізації і управління ефективним, економічним рухом і збереженням сировинних матеріалів, незакінченого виробництва, готової продукції, пов'язаної з цим інформації з пункту виникнення у пункт споживання з метою забезпечення відповідності вимогам споживача». Поряд з логістикою матеріальних, інформаційних потоків в роботі [4, С. 64] акцентується увага на логістиці економічних потоків, розглядаючи логістику як «науку про оптимальне управління матеріальними, інформаційними та фінансовими потоками в економічних адаптивних системах із синергічними зв'язками». Проте, питання використання логістики в процесі управління інноваційною діяльністю направленої на рух додаткового продукту в спільному економічному потоку залишаються не дослідженими.

Постановка задачі. Метою даної статті являється аналіз логістичного підходу до управління інноваційною діяльністю в сучасних його концепціях, та визначення особливостей збалансування руху додаткового продукту в спільному економічному потоку.

Матеріали і методи дослідження. В роботі використовуються матеріали наукових теоретичних досліджень з питань управління інноваційною

діяльністю, наукові методи логістичного і системного аналізу.

Виклад основного матеріалу. До концепцій управління інноваційною діяльністю в яких ґрунтовно досліджуються сучасними науковцями та використовуються в розбудові теорії логістики відносяться: "ощадного управління"; комплексного управління якістю; реінжинірингу (процесів бізнесу); менеджменту змін; бенчмаркінгу; управління бізнес-часом; ефективного обслуговування клієнта [3]. При цьому, цільова направленість логістики в відповідних концепціях має свої відмінності, яка наведена в таблиці 1.

Узагальнення концептуальних положень управління інноваційною діяльністю підприємств на основі логістичного підходу дає можливість обґрунтувати подвійну корисність концепції логістики: з одного боку як філософії управління формування та руху продукту інноваційної діяльності, а з іншого - як безпосередньо організаційно-економічний механізм, що приводить до реальної визначеної економічної цілі.

Необхідно визначити, що при управлінні інноваційною діяльністю питання цільової направленості логістики на рух додаткового продукту в періодах робочого дня залишаються практично не дослідженими.

В теоретичному плані визначається, що додатковий продукт не може розглядатися по за межами діяльності людини, так як він являється продуктом даної діяльності, який формується не тільки під дією особистих фізичних та психологічних можливостей людини, організаційно - технічних умов праці, а і економічними відносинами в діяльності працівників. Люба дія визначається метою в її досягненні, відносно якої і визначається логістика діяльності.

Додатковий продукт, по-перше, являється об'єктивною складовою праці, тому, що «продукт поза межі необхідних потреб завжди повинен існувати» [5, С. 892]. При цьому, «надлишок продукту праці над витратами праці й підтримка освіти і накопичення з цього надлишку суспільного, виробничого і резервного фонду – усе це було й залишається основою всякого суспільного, політичного і розумового прогресу» [6, С. 150]. Тому, визначення додаткового продукту праці становиться складовим елементом економічного розвитку, як для окремого суб'єкта, так і суспільства в цілому.

По-друге, додатковий продукт в періодах робочого дня розглядається «як неоплачена частина продукту» й приймає форму потенційних коштів, так як вартість нового продукту містить в собі еквівалент вартості робочої сили і додаткову вартість. І це якраз тому, що робоча сила продана на певний термін – день, тиждень і т. д., – володіє меншою вартістю, чим та вартість, яку створює її використання в періоді цього терміну» [5, С. 598]. Тому, додатковий продукт в періодах робочого дня відокремлюється в формі потенційних коштів, які по завершенню періоду виробництва готового продукту накопичуються в формі доходу.

Таблиця 1 – Характеристика цільової направленості логістики в підходах до управління інноваційною діяльністю

N	Назва концепції управління інноваційною діяльністю	Характерні ознаки концепції	Цільова направленість логістики
1.	"ощадного управління"	1. Орієнтація, на цілий ланцюг логістики створення вартості. 2. Спрощення економічних потоків і переміщень з метою уникнення помилок і ситуацій невикористаних можливостей. 3. Обмін економічною інформацією і зміцнення зворотних зв'язків логістики усіх сфер формування продукту інноваційної діяльності та його руху між даними сферами.	1. Наголос робиться на постійне прагнення суб'єктів інноваційної діяльності до оптимізації економічних логістичних потоків по зменшенню витрат на підприємстві.
2.	управління якістю	1. Інтеграція працівників і процесу економічної логістики на підприємстві з джерелами і можливостями формування якості.	1. Стосується усіх логістичних процесів, які пов'язані зі створенням, а також доставкою вартостей і користі для клієнта, тобто робиться анкета для забезпечення якості продукту праці відповідно до вимог споживача.
3.	реінжинірингу (процесів бізнесу)	1. Перепроєктування логістики бізнес-процесів.	1. Залучення суб'єктів інноваційної діяльності до логістики бізнес процесів.
4.	менеджменту змін	1. Подолання змін, в т.ч. організаційних, з мінімальними можливими зусиллями.	1. Логістика формування та руху продукту інноваційної діяльності пов'язана з усуненням опору змін, з реформуванням організаційного контролю та з встановленням відповідних економічних відносин.
5.	бенчмаркінгу	1. Безперервний процес зіставлення логістики створення продукції, послуг, досвіду по відношенню до найсильніших конкурентів.	1. Орієнтація логістики на стратегію імітації, а не на стратегію лідерства у конкурентній боротьбі.
6.	управління бізнес-часом	1. Орієнтація на ефективне управління часом.	1. Вказується зростаюче значення чинника часу логістики конкурентних переваг.
7.	ефективного обслуговування клієнта	1. Передбачає ефективне реагування на попит клієнтів усіма співучасниками системи створення вартості.	1. Оптимізація ланцюгів логістики створення вартості.
8.	сітьового планування та управління	1. Передбачає системний підхід до планування і загального управління процесами розробки нових продуктів.	1. Дає змогу отримувати оперативну інформацію на кожному етапі розробки інновацій та аналізувати відхилення від запланованої програми.
9.	управління проектами	1. Інноваційна діяльність розглядається в рамках окремого проекту	1. Використовується метод критичного шляху, в межах якого описуються параметри проекту та здійснюється їх контроль, враховуючи часові та витратні параметри логістики.

По-третє, відокремлення руху додаткового продукту в окремий потік зумовлюється також тим, що для щоденного відтворення робочої сили, суб'єкт повинен володіти коштами в еквіваленті вартості робочої сили. Дані кошти можна отримати тільки по завершенню процесу праці. В умовах, коли період створення нового продукту в декілька разів перевищує період відтворення робочої сили, виникає необхідність в авансованих кредитних коштах, повернення яких передбачає в періодах робочого дня накопичення потенційних коштів в формі додаткового продукту.

Відповідність потенційних коштів авансованим кредитним коштам стає законом постійного оновлення робочої сили в періодах робочого дня. Їх накопичення гарантується виконанням робіт в періодах необхідної праці та логістики руху додаткового продукту в періоді виробничого процесу, по завершенню якого продукт праці відповідає вимогам споживача до якості і ціні.

По-четверте, невизначеність руху додаткового продукту в періодах робочого дня, як визначено автором в роботі [7], породжує протиріччя в мотивації і відповідальності суб'єктів за логістику інноваційної діяльності. Для суб'єктів, як найманих працівників, фізична тривалість праці з боку роботодавця має

юридичне визначення, тобто, робочий день регламентується законом, а необхідна праця, заробітною платою. В даному випадку, мотивація та економічна відповідальність за інноваційну діяльність повністю перекладаються на суб'єкта як підприємця, так як його юридичний статус дає право на привласнення додаткового продукту в повному обсягу.

Досліджуючи теоретичні та практичні засади інноваційної діяльності, які висвітлені в працях [8-10], їх сутність розглядається, як здатність суб'єкта до синтезу продукту творчої і фізичної праці при створенні нового продукту.

По визначенню автора роботи [8, С. 36] «виробляти – значить комбінувати в наявній сфері предмети і сили. Виробляти щось інше або по інакшому – значить комбінувати з цих предметів і сил». При цьому він відмічав, що економічною ознакою інноваційної діяльності являється новий додатковий продукт який змінює ринкову рівновагу, або вартісний кругообіг. «Ми твердо дотримуємося тієї думки, що та або інша особа в принципі є підприємцем, лише якщо вона «здійснює нову комбінацію» – вона перестає бути такою, коли заснована ним «справа» починає далі функціонувати в рамках кругообігу» [8, С. 43]. Тобто, наявність руху

додаткового продукту в діяльності суб'єкта розглядається як прояв інноваційної діяльності.

Даній точки зору дотримується і сучасні науковці. Наприклад, автор роботи [10, С. 324] відмічає, «щоб обґрунтувати інноваційну суть праці, необхідно мати на увазі іншу її сторону – визначення її як творця споживної вартості і як самій споживній вартості, яка зводиться до корінної властивості праці створювати результат, що перевершує витрати», тобто, додаткову вартість. А автор роботи [9, С. 68-70] відмічає, що «нова по змісту і характеру праця представляє собою синтез розумової і фізичної праці, в якій перевага належить інтелектуальній складовій». При цьому, акцентується увага на тому, що «тільки інтелектуалізація праці, яка базується на неперервному поглибленню наукових знань, вносить значний прорив в якісному перетворенні змісту і характеру праці».

В роботі [1, С. 12] акцентується увага на необхідності дослідження негативних і супутніх явищ, пов'язаних з впровадженням інновацій, таких як «інноваційний супровід кризи надмірного споживання, можливих негативних наслідків науково-технічної революції на розвиток суспільства». Автор роботи [1] відмічає, що «інновації – це не самоціль, а лише інструмент гармонійного розвитку суспільства». При цьому, вказується на важливість впровадження моніторингу та логістики інноваційної діяльності, орієнтованої на кінцевий результат.

Відповідно до теорії трудової вартості, додатковий продукт – це неоплачена праця працівника, або потенційна додаткова вартість, яка є складовою новоствореної вартості ($v + m$) і продуктом тільки живої праці. [5, С. 32]. При цьому, новостворена вартість залежить від узгодженості і неперервності руху додаткового продукту праці в періодах робочого дня. Тому, інтегровану економічну модель логістики інноваційної діяльності можна розглядати як економічний простір взаємозв'язаних та взаємообумовлених економічних потоків які формуються на руху додаткового продукту

Для визначення міри накопичення потенційних коштів, в статті пропонується період виробничого процесу розглядати як період одного робочого дня, так як «працю, яка проводиться з дня на день рухом сукупного капіталу, можна розглядати як один робочий день» [5, С. 317].

Даний підхід дає можливість рух додаткового продукту привести до єдиного масштабу та розглядати його «із одної сторони, це витрати людської робочої сили у фізіологічному сенсі, – і в цій своїй якості, однакового, або абстрактного, людська праця утворює вартість. Всяка праця є, із іншої сторони, це витрати людської робочої сили, і в своїй якості конкретної корисної праці вона створює споживні вартості» [5, С. 240].

Тобто, в періоді робочого дня створюється необхідний продукт споживання у вигляді заробітної плати та додатковий продукт у вигляді потенційних коштів, які по завершенню виробничого процесу

трансформуються в вартість новоствореного продукту.

Неперервність відтворення робочої сили в робочому дні розглядається як постійний обіг додаткового продукту одного суб'єкта з продуктом необхідного споживання іншого суб'єкта. Тому, в процесі спільної діяльності рух додаткового продукту одного суб'єкта стає економічним джерелом діяльності іншого суб'єкта. Їх обіг в процесі праці забезпечує неперервність економічного потоку. При цьому, відмічається, що «...прямий обіг грошей, тобто, упредметненої праці, на живу працю, знищив би або закон вартості, який вільно розвивається як раз на основі капіталістичного виробництва, або ж само капіталістичне виробництво, яке ґрунтується на найманій праці» [5, С. 546].

Автором даної статті пропонується додатковий продукт, в межах робочого дня, фіксувати умовними коштами визначеного в якості міри економічної діяльності, або економічного часу.

Поняття «економічний час», і «робочий час» мають свої відмінності. Якщо робочий час в своєму визначенні, пов'язують з фізичним виміром витрат конкретної праці, то економічний час – з умовним виміром додаткового продукту, як витрат праці в еквіваленті потенційних коштів.

Науковцями визначається, що «економічний час є нематеріальною реальністю і способом існування економічної матерії. Остання існує лише в економічному русі, але оскільки економічний рух здатний здійснюватися лише в економічному часі та просторі, то економічна матерія існує в економічному часі та економічному просторі» [4, С. 144].

Тому, формування та рух коштів в процесі конкретної праці розглядається як прояв економічної матерії. Тобто, поряд з фізичним виміром витрат праці в робочому дні повинен здійснюватися економічний його вимір.

Економічний час вказує на *циклічний незмінний* характер обігу коштів з витратами праці, розмір яких визначає міру, або еталон економічної діяльності.

Даний підхід базується на тому, що «вартість функціонує як капітальна вартість або капітал тільки тому, оскільки вона в різних формах свого кругообігу, – які ні в якому разі «не одночасні», а сліднують одна за іншою, – залишається тотожною самій собі і сама з собою порівнюється», тобто «капітал можна зрозуміти тільки як рух, а не як річ, яка знаходиться в покої» [5, С. 121 – 112]. Відповідно логістичний підхід до управління інноваційною діяльністю передбачає визначення базового руху додаткового продукту, як міри потенційного капіталу та його руху в процесі спільної діяльності.

Висновки. Виходячи з наведеного теоретичного дослідження можна зробити висновок, що логістичний підхід до управління інноваційною діяльністю повинен враховувати певні вимоги:

1. Повинні бути чітко ідентифіковані різні джерела та учасники економічних потоків, тобто вони повинні бути відповідним чином мотивовані на рух додаткового продукту в робочому дні.

2. Виявлений логічний та кількісний взаємозв'язок між потоковими процесами різної економічної природи.

3. Організаційно-технологічні умови потокового процесу визначають узгодження технології та техніки передачі елементів потоку в оптимальні строки, визначених об'ємів та з мінімальними затратами.

4. Визначені значимість та функціональне призначення логістики в цілому для окремих фаз інвестиційної діяльності, а також специфіка організації тих чи інших поточкових процесів.

5. Відкриті місця узгодження, логістичні центри поточкових процесів, дана оцінка їхньої ролі в інноваційній діяльності.

Перспективи подальшого дослідження.

Подальше дослідження пов'язано з визначення механізму виміру логістики руху додаткового продукту в робочому дні та його використання при управлінні інноваційною діяльністю; визначення принципів інтеграції логістичних потоків в забезпеченні ефективної діяльності; удосконалення механізму мотивації персоналу до розвитку і впровадження інновацій

Список літератури

1. Чухрай, Н.І. Сучасна модель розвитку суспільства: інноваційне марнотратство чи об'єктивна необхідність? [Текст] / Н. І. Чухрай // Бізнес інформ. – 2012. – № 5. – С. 8–12.
2. Аникин, Б. А. Логистика [Текст] / Б. А. Аникин. – М.: Инфра-М, 2002. – 367 с.
3. Busher, J. Logisticsexcellence [Text] / J. Busher, G. Tyndall // ManagementAccount. – 1987. – № 8. – P. 32–39.
4. Крикавський, Є. В. Логістика. Основи теорії [Текст] / Є. В. Крикавський. – Львів: НУ «Львівська політехніка», «Інтелект – Захід», 2004. – 416 с.
5. Маркс, К. Капітал. Критика политической экономики [Текст] / К. Маркс. – М.: Политиздат, 1978. – 907 с.
6. Ф. Энгельс. Анти – Дюринг [Текст] / Ф. Энгельс. – М.: Полииздат, 1978. – 358 с.

7. Кабанець, І. А. Методичні основи особистої економічної відповідальності персоналу [Текст] / І. А. Кабанець // Управління розвитком. – 2015. – № 3 (181). – С. 151–157.
8. Шумпетер, Й. Исследование предпринимательской прибили, кредита, процента и цикла конъюнктуры [Текст]: пер. с нем. / Й. Шумпетер. – М.: Прогресс, 1982. – 453 с.
9. Гигорян, Г. М. Категория труда и ее метаморфозы в экономической науке [Текст] / Г. М. Гигорян // Социальная экономика. – 2004. – № 1-2. – С. 51–72.
10. Ельмеев, Я.Я. Человек труда вместо человеческого капитала: Перспективы человека в глобализирующемся мире [Текст] / Я. Я. Ельмеев; под ред. В. В. Парцван. – СПб.: Санкт-Петербургское философское общество, 2003. – С. 319–351.
11. Кендюхов, О. В. Економічний підхід до визначення часу [Текст] / О. В. Кендюхов, К. Ю. Ягельська // Маркетинг і менеджмент інновацій. – 2012. – № 3. – С. 141–148

References (translated)

1. Chukhray, N. I. (2012). Suchasna model rozvytku suspilstva: innovatsiine marnotratstvo chyobyektivna neobkhidnist? Biznes inform, 5, 8–12.
2. Anikin, B. A. (2002). Logistika. Moscow: Infra-M, 367.
3. Busher, J., Tyndall, G. (1987). Logisticsexcellence. ManagementAccount, P, 32–39.
4. Krykavskiy, Ye. V. (2004). Lohistyka. Osnovyteorii. Lviv: NU «Lvivska politekhnika», «Intelekt – Zakhid», 416.
5. Marx, K. (1978). Capital. Critique of Political Economy. Moscow: Politisdat, 907.
6. Engels, F. (1978). Anti-Dühring. Moscow: Poliisdat, 358.
7. Kabanets, I. A. (2015). Metodychni osnovy osobystoi ekonomichnoi vidpovidalnosti personalu. Upravlinniarozvytkom, vol 3 (181), P. 151–157.
8. Schumpeter, J. (1982). Issledovanie predprinimatel'skoi pribili, kredita, protsenta i tsikla kon'iunktury. Translation from German. Moscow: Progress, P, 453.
9. Gigorian, G. M. (2004). Kategoriia truda i ee metamorfosy v ekonomicheskoi nauke. Sotsial'naia ekonomika, vol. 1-2, P. 51–72.
10. El'meev, Ya. Ya. In: Partsvan, V. V. (2003). Chelovek truda vmesto chelovecheskogo kapitalu: Perspektivy cheloveka v globalisiruiushemsia mire. St. Petersburg: St. Petersburg Philosophical Society, P. 319–351.
11. Kendiukhov, O. V., Yahelska, K. Yu. (2012). Ekonomichnyi pidkhd do vyznachennia chasu. Marketynh i menedzhment innovatsii, vol. 3, P. 141–148

Надійшла (received) 25.11.2016

Бібліографічні описи / Библиографические описания / Bibliographic descriptions

Логістика інноваційної діяльності в сучасних концепціях управління / І.А. Кабанець // Вісник НТУ «ХПІ» Актуальні проблеми управління та фінансово-господарської діяльності підприємства. – Х. : НТУ «ХПІ», 2016 – № 43 (1215). – С. 29-33. – Бібліогр.: 11 назв. – ISSN 2304-621X.

Логистика инновационной деятельности в современных концепциях управления / И.А. Кабанець // Вестник НТУ «ХПІ». Серия: Актуальные проблемы управления и финансово-хозяйственной деятельности предприятия. – Х. : НТУ «ХПІ», 2016 – № 43 (1215). – С. 29-33. – Библиогр.: 11 назв. – ISSN 2304-621X.

The logistic of innovative activity is in modern conceptions of management / I.Kabanec // Bulletin of NTU "KhPI". Series: Actual problems of management and financially-economic activity of enterprise. – Kharkiv : NTU "KhPI", 2016.– NO 43 (1215). – P. 29-33. – Bibliogr.: 11. – ISSN 2304-621X

Відомості про авторів / Сведения об авторах / About the Authors

Кабанець Ірина Анатоліївна – Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», старший викладач; тел.: 0509024483; e-mail: qvelid@ukr.net

Кабанець Ирина Анатольевна – Национальный технический университет «Харьковский политехнический институт», старший преподаватель; тел.: 0509024483; e-mail: qvelid@ukr.net

Cabineți Irina – national technical University "Kharkiv Polytechnic Institute", senior lecturer; phone: 0509024483; e-mail: qvelid@ukr.net